

lemmer er slettet paa Grund af Restance med deres Kontingent. Denne Afgang paa Grund af Vanskeligheden ved at skaffe de fornødne Midler, denne Tyen til Kommunen om Hjælp til at betale Sygekassemedlemsbidrag taler dog tydeligt nok om, at dette Bidrag er meget højt i Forhold til Sygekassemedlemmernes økonomiske Standard. Sygekassemedlemmerne har efter min Mening et berettiget Krav paa at faa deres Medlemsbidrag sat ned i Forhold til Parikronen, men i Stedet for at gaa ned vil det stige, hvis § 1 vedtages.

Hvad der vil ske ved en saadan Nedsækering, er for øvrigt sagt paa en saare træffende Maade af et æret Medlem i dette høje Ting. Det staar at læse i Rigsdagstidenden for 1923—24 paa Spalte 1378—med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne have Lov til at citere lidt deraf. „En Nedsækering af Tilskuddet til vore Sygekasser vil komme til at gaa ud over de fattigste Sygekassemedlemmer og sandsynligvis nøde dem til at gaa ud af Sygekasserne, og det vil efter min Mening være meget uheldigt socialt set. Paa Grund af de mange nye Opgaver, Sygekasserne har taget op, og den stærke Stigning af deres Udgifter er Medlemskontingentet i Sygekasserne naaet op til en saadan Højde, at vi efter min Formening er ved Grænsen af det, som de mindst bemidlede Sygekassemedlemmer kan bære“. Og videre siger det samme ærede Medlem: „...naar der bliver talt om, at Statsstilskuddet til vore Sygekasser vokser stærkt, hvilket er rigtigt, maa man huske paa, at Medlemmerne betaler i Bidrag omtrent det dobbelte af, hvad Statskassen yder i Tilskud“. Endelig siger det ærede Medlem: „Det vilde socialt, økonomisk og moralsk set være en Ulykke, om de fattigste blev tvunget ud af vore Sygekasser ved, at Statsbidraget blev nedsat, og ved, at Medlemsbidraget da selvfølgelig maatte forøjes. Det vilde heller ikke være nogen Besparelse for Samfundet, thi Samfundet vilde komme til at bære Byrderne paa anden Maade, ikke efter Princippet Hjælp til Selvhjælp, men som en fuldstændig Understøttelse.“

Det vil sikkert undre mange Medlemmer af dette høje Ting, naar jeg oplyser, at disse sande og træffende Udtalelser er fremsat af det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, der i Dag staar som Ordfører og anbefaler denne Nedsækering. Det ærede Medlem fremsatte i sin Tid disse Bemærkninger, ikke fordi han stod overfor en Nedsækering, men af Ængstelse for, at en saadan skulde komme. Det ærede Medlem vilde advare

sin Regering mod at skære ned paa Statsstilskuddet til Sygekasserne, thi saa vilde der ske store Ulykker for disse Sygekasser. Men Advarselen har ikke frugtet. Hans Regering er nu kommet med Forslaget, og det ærede Medlem staar beredvilligt her og modsiger sig selv i en saadan Grad, at jeg tænker, det høje Ting ikke har hørt en tilsvarende Modsigelse.

Det ærede Medlem siger i Betænkningen og fremhævede ogsaa her fra Talerstolen, at denne Nedsækering ikke betød en reel Nedsækering. Det er dog en Nedsækering, der betyder 2 Kr. 75 Ø. pr. Sygekassemedlem. Det ærede Medlem har Ret i den Tale, han holdt i 1923—24. En virkelig Besparelse naas ikke ved at borttage Statsstilskuddet eller en stor Del af Statsstilskuddet; nej, Statens Opgave maa være at yde sin Støtte til Sygekassernes Bestræbelser for at faa Udgifterne til Læge og Medicin og andre af Sygekassernes Udgifter til at gaa ned. Ved en saadan Fremgangsmaade varetages i lige Grad Sygekassernes og det offentliges økonomiske Tarv.

Da jeg ud fra disse Betragtninger maa anbefale at stemme imod Lovforslagets § 1, skal jeg anbefale, at man afholder sig fra at stemme over det under Nr. 5 stillede Ændringsforslag til § 1. Derimod kan jeg anbefale Lovforslagets Bestemmelser i §§ 2 og 3 og de dertil stillede Ændringsforslag under Nr. 8, 9, 10, 11 og 12, der alle tilsigter at forbedre og skærpe Kontrollen med Hensyn til Medlemmernes Indtægts- og Formueforhold. Jeg er dog ganske klar over, at en virksomhedsfuld Kontrol er saare vanskelig paa dette Punkt, medmindre man tager Skridtet fuldt ud og aabner Adgang til Sygekasserne for alle Personer uden Hensyn til deres Formue- og Indtægtsforhold.

De Ændringsforslag, som jeg har stillet i den Henseende, og som er tiltraadt af det konservative Partis Medlemmer, Ændringsforslagene Nr. 1, 7, 13, 17, 22 og 26, tilsigter at skabe en saadan Ordning, at saavel bemidlede som ubemidlede Medlemmer kan være nydende Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse. Allerede nu kan ifølge Loven bemidlede Personer være Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse. De kan saaledes ifølge Sygekasselovens § 8 optages som bidragydende Medlemmer. Disse har ganske vist ikke Ret til at være nydende Medlemmer, men de kan have Fordel af at staa i Kassen i det Tilfælde, at deres økonomiske Forhold forringes, saa at de kan henregnes til de ubemidlede Klasse; de vil da glide ned og have nydende Medlems Ret i